

วันฉลองพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้าง ปี C

(วันที่ 13 มกราคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก วันนี้พระศาสนจักรของเราทำการฉลองพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างซึ่งเป็นหนึ่งในสามเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่เผยแสดงเอกลักษณ์ที่แท้จริงของพระองค์ให้เราทราบ ในวันสมโภชพระคริสตสมภพพระเยซูเจ้าทรงเผยแสดงพระองค์ในฐานะพระผู้ไถ่ของชาวยิวซึ่งมีคนเลี้ยงแกะเป็นตัวแทน ในวันสมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์พระองค์ทรงเผยแสดงให้เราทราบว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ไม่เพียงของชาวยิวเท่านั้น แต่ของนานาชาติซึ่งมีโหราจารย์ทั้งสามจากทิศตะวันออกเป็นสัญลักษณ์แทนด้วย และในวันนี้พระองค์ทรงเผยแสดงให้เราทราบว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ผู้ประทับอยู่กับพระองค์ ทำงานในพระองค์ และผ่านทางพระองค์

บางคนอาจสงสัยว่าทำไมพระเยซูเจ้าต้องรับพิธีล้างเหมือนชาวยิวทั่วไป? นักบุญยอห์นทำพิธีล้างซึ่งเป็นการแสดงออกถึง “**การเป็นทุกข์กลับใจเพื่อจะได้รับการอภัยบาป**” (ลก 3:3) จากพระเจ้ามิใช่หรือ? พระเยซูเจ้าทรงเป็นคนบาปด้วยหรือ? จริงอยู่ พระองค์ทรงเป็นมนุษย์แท้คนหนึ่งเหมือนเรา แต่ในฐานะพระเจ้าแท้พระองค์ทรงปราศจากบาปและมลทินใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น พระองค์ไม่ทรงมีความจำเป็นที่จะต้องกลับใจ แล้วทำไมพระองค์จึงเสด็จไปหานักบุญยอห์นที่ริมฝั่งแม่น้ำจอร์แดนเพื่อรับพิธีล้างด้วยด้วยความเต็มใจ?

เมื่อเราได้ยินคำว่า “**พิธีล้าง**” ในพระวรสาร เราต้องเข้าใจว่าคำนี้สามารถหมายถึงหนึ่งในสามสิ่งดังต่อไปนี้ **ประการแรก** หมายถึงพิธีล้างด้วยน้ำของนักบุญยอห์น ซึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นว่าผู้รับพิธีนี้เป็นทุกข์กลับใจ ต้องการเริ่มต้นชีวิตใหม่และรับการอภัยบาปจากพระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตากรุณา พิธีล้างนี้เป็นเพียงการเตรียมสำหรับพิธีล้างอีกอย่างหนึ่งที่กำลังจะมาถึงและยิ่งใหญ่กว่าเท่านั้น **ประการที่สอง** หมายถึงพิธีล้างด้วยพระจิตเจ้าของพระเยซูเจ้า ซึ่งเรารู้จักกันในนาม “**ศีลล้างบาป**” ก่อนเสด็จสู่สวรรค์พระองค์ตรัสสั่งบรรดาศิษย์ว่า “**ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขาเดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต**” (มธ 28:19) พิธีล้างบาปที่พระเยซูเจ้าทรงมีพระบัญชาให้ทำนี้เป็นพิธีล้างแห่งการเกิดใหม่ ซึ่งทำให้ผู้รับมีชีวิตใหม่ กลายเป็นบุตรและประชากรใหม่ของพระเจ้า มีส่วนร่วมในชีวิตพระและมรดกในสวรรค์ร่วมกับพระองค์ และยังเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรที่พระองค์ทรงสถาปนาขึ้นอีกด้วย **ประการที่สาม** หมายถึงพิธีล้างของนักบุญยอห์นที่พระเยซูเจ้าทรงรับ ในพระวรสารวันนี้นักบุญลูกาเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีนี้ ผู้เชี่ยวชาญด้านพระคัมภีร์หลายคนเรียกพิธีล้างนี้ว่าพิธีล้างแห่งการเผยแสดง เพราะในเหตุการณ์นี้พระบิดาเจ้าทรงเผยแสดงพระบุตรสุดที่รักของพระองค์แก่เราผ่านทางท้องฟ้าที่เปิดออก พระจิตเจ้าในรูปนกพิราบ และเสียงที่ดังลงมาจากสวรรค์

แน่นอน พิธีล้างที่พระเยซูเจ้าทรงรับจากนักบุญยอห์นไม่ได้ชำระล้างบาปของพระองค์และทำให้พระองค์บังเกิดใหม่ในพระจิตเจ้า อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงเลือกที่จะมีส่วนร่วมกับประชาชนที่กำลังรอคอยรับพิธีนี้ที่ริมฝั่งแม่น้ำ

จอร์แดนในวันนั้น พระองค์ทรงต้องการบอกอะไรกับเราผ่านการกระทำนี้? ผู้รู้ท่านหนึ่งบอกว่าพระเยซูเจ้าทรงกระทำ เช่นนี้เพื่อแสดงให้เราเห็นว่าพระองค์เสด็จมาในโลกนี้เพื่อคนบาปและพร้อมที่จะแบกรับภาระแห่งบาปและความผิด ทั้งหลายแทนพวกเขา บางท่านชี้ให้เห็นอีกว่าการรับพิธีล้างของพระองค์เป็นเครื่องหมายประการหนึ่งของการเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์อย่างเปิดเผยและเป็นการปรากฏองค์ครั้งแรกในฐานะ **“ผู้รับใช้ที่ทุกข์ทนขององค์พระผู้เป็นเจ้า”** บางท่านยังบอกอีกว่าการกระทำของพระองค์เป็นเครื่องหมายแห่งความสุภาพถ่อมตนและความเป็นหนึ่งกับเรามนุษย์ กล่าวคือ พระองค์ทรงเป็นมนุษย์แท้คนหนึ่งเหมือนเราทุกอย่าง ยกเว้นเพียงบาปเท่านั้น

คำว่า **“พิธีล้าง”** มาจากคำภาษากรีกซึ่งหมายถึง **“การจุ่ม และการชำระล้าง”** ดังนั้น ถ้าเราต้องการเป็นบุตรของพระเจ้า เราต้องจุ่มตัวเองลงในศีลล้างบาปที่พระเยซูเจ้าทรงตั้งขึ้น และพร้อมที่จะกลายเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์ ในแง่หนึ่ง การเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าหมายถึงการเป็นพยานถึงพระองค์บนโลกนี้ ในแต่ละวันเรามีโอกาสมากมายที่จะเป็นพยานถึงพระเจ้าและประกาศความเชื่อของเราอย่างเปิดเผยด้วยกิจการดีต่างๆ ทุกวันอาทิตย์เรามีโอกาสประกาศข้อความเชื่อของเราพร้อมกันในวัด แต่น่าเสียดายที่หลายคนไม่ได้คิดถึงหรือไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของสิ่งที่ตนเองกำลังพูด ซึ่งส่งผลให้มีการนำความเชื่อลงสู่ภาคปฏิบัติค่อนข้างน้อย แต่ไม่ได้หมายความว่าเราต้องออกไปประกาศความเชื่อของเราทุกหนแห่งหรือพูดคุยเรื่องศาสนาตลอดเวลา ทุกคนมีสิทธิที่จะเชื่อหรือนับถือศาสนาของตน เราต้องเคารพสิ่งนี้อย่างไรก็ตาม เมื่อโอกาสดีๆ มาถึง เราไม่ควรนิ่งเฉยโดยไม่ทำหน้าที่คริสตชนที่ดีของเรา คาทอลิกคนหนึ่งเล่าให้ฟังว่าเขาได้เดินทางไปดูงานต่างประเทศในฐานะเลขาส่วนตัวพร้อมกับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่และตำแหน่งสูงคนหนึ่งซึ่งเป็นเจ้านายของเขา เมื่อไปถึงที่พักแล้ว สิ่งแรกที่เจ้านายบอกเขาให้ทำคือ หาเด็กผู้หญิงหน้าตาดีมาเป็นคู่นอนให้เจ้านายทุกคืน คาทอลิกคนนั้นซึ่งเคยเป็นสามเณรมาก่อนปฏิเสธและยืนกรานอย่างแข็งขันว่า **“ผมจะไม่ยุ่งเกี่ยวในเรื่องที่ผิดศีลธรรมแบบนี้เป็นอันขาด”** ผลที่ตามมาคือเขาถูกไล่ออกจากงานทันที นี่คือนัยอย่างหนึ่งของสิ่งที่เราเรียกว่าการเป็นพยานหรือยืนหยัดในสิ่งที่เราเชื่อ เรากล้าพอที่จะทำเรื่องแบบนี้หรือไม่?

พี่น้องที่รัก ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะยืนหยัดในสิ่งที่เราเชื่อ บางทีเราอาจถูกหัวเราะเยาะและกลายเป็นตัวตลกเพราะการปฏิบัติความเชื่อของเรา คนบางกลุ่มอาจไม่ต้องการให้เราอยู่ร่วมสังคมนตรีด้วยกันกับพวกเขา เพราะสิ่งที่เราพูดและสิ่งที่เราทำสะกิดใจพวกเขา ทำให้พวกเขาละอายใจและอึดอัดใจ อย่างไรก็ตาม การเป็นพยานถึงพระเจ้าต่อหน้าคนอื่นเป็นหน้าที่ที่เราได้รับผ่านทางศีลล้างบาป เราต้องทำหน้าที่นี้อย่างสุดความสามารถ เพราะโดยการเป็นพยานนี้แหละ คนอื่นจะตระหนักว่าเราเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และพระองค์ประทับอยู่กับเรา ทำงานในตัวเราและผ่านทางตัวเรา **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**